

שְׁנֵי רִבְנִים בְּכֶתֶר אֶחָד

סיפור מפלא על ענוה, אהבת ישראל ואמונה בה'.

לפני שנים רבות, בעיר קטנה ויפהפיה, חיו
יהודים יראי שמים. קול למוד התורה בקע
מכל חלון, והשלוש שרה בין כלם.

בְּעִיר חַי הָרַב אַבְרָהָם.
הוּא הָיָה תַלְמִיד חָכָם
עָצוּם, אָבֵל יוֹתֵר מִכָּל –
הוּא הָיָה עָנוּ וְצַנוּעַ.
עֵינָיו תַּמִּיד הִבִּיטוּ
בְּטוֹב עַל כָּל אָדָם.

בְּאוֹתָהּ עִיר חַי גַּם הָרַב
מֹשֶׁה. גַּם הוּא הָיָה
גָּאוֹן בַּתוֹרָה, אִישׁ חֶסֶד
חֶסֶד שְׂאֵהֵב אֶת ה' וְאֶת
עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל לְבוֹ.
כֻּלָּם אָהָבוּ אוֹתוֹ מְאֹד.

יום אחד, הקהלה הצטרפה לבחור רב ראשי. אבל במי
יבחרו? הרי שני הרבנים היו חכמים וצדיקים באותה מדה!
כלם היו מבולבלים.

כְּשֶׁבִקְשׁוּ מִהָרֵב אֲבָרְקָם לְהִיּוֹת הָרֵב, הוּא אָמַר: רַבִּי מֹשֶׁה גָדוֹל מִמֶּנִּי!
אֲבָל גַּם רַבִּי מֹשֶׁה סִירָב וְאָמַר: רַבִּי אֲבָרְקָם רָאוּי הָרֵבָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי!

הַתּוֹשָׁבִים הֶחָלִיטוּ
לְשַׁאֵל עֵצָה מִן הַן
הַשָּׁמַיִם. הֵם עָשׂוּ
הַגִּרְלָה! שָׁמוּ
פְּתָקִים בְּכוּבֶע,
וַיֵּלֶד מִתּוֹק וְטָהוֹר
הוֹצִיא פְתָק
אֶחָד.

רַבִּי אַבְרָהָם

הַפֶּתֶק הַרְאָה: רַבִּי אַבְרָהָם! כָּלֵם שְׁמָחו.
אַבְל רַבִּי אַבְרָהָם סִירָב שׁוּב. הוּא לֹא רָצָה כְּבוֹד לְעַצְמוֹ
עַל חֲשָׁבוֹן חֲבֵירוֹ הַהֹצֵדִיק. מָה לַעֲשׂוֹת עַכְשָׁיו?

אֲנָשִׁי הָעִיר הֵבִינוּ שָׂזוּ מִדַּת הָעֲנוּהָ הָאֲמִתִּית.
הֵם נִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם לַשָּׁמַיִם, וּבִקְשׁוּ מֵה' שֶׁיִּשְׁלַח
לָהֶם רָעִיוֹן נָבוֹן לִפְתּוֹר אֶת הַבְּעָיָה בְּשָׁלוֹם.

פְּתָאוּם, קָם זִקְנוֹ הָעִיר וְחִידָה.
ה' שָׁלַח בְּלָבוֹ עֵצָה חֲכָמָה!
הוּא אָמַר: מִדּוּעַ
שֶׁנִּבְחַר רַק אֶחָד?
יֵשׁ לָנוּ אוֹצָר כָּפוּל!
שְׁנֵיהֶם יִהְיוּ הַרְבֵּנִים
הָרְאשִׁים יַחַד!

כָּל־כֶּךָ שִׂמְחוּ! שְׁנֵי הָרַבָּנִים לֹא הִצְטָרְכוּ לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד
לְבִדָּם. יַחַד הֵם יִנְהִיגוּ אֶת הַקְּהִילָה, כְּמוֹ שְׁנֵי מַלְכִּים
שֶׁחֹלְקִים כְּתֹר אֶחָד מֵתוֹךְ אֲהֲבָה.

רַבִּי אַבְרָהָם וִרְבִּי מֹשֶׁה הִסְכִּימוּ בְּשִׁמְחָה.
הֵם חָתְמוּ יַחַד עַל בְּרִית שְׁל אָחֻוּה.
אוֹר אֱלֹהֵי יְד אֶפְדָּר – הַשֵּׁם אוֹהֵב שְׁלוֹם יוֹתֵר מְכַל.

מֵאִז, הִנֵּה יְגוֹ שְׁנֵי הָרַבָּנִים אֶת הָעִיר בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה.
הֵם תָּמִיד הִתְיַעְצוּ זֶה עִם זֶה, כְּבָדוּ זֶה אֶת זֶה,
וְהוֹכִיחוּ שְׂאִין דָּבָר חֶזֶק יוֹתֵר מֵאַחַדוֹת!

בְּרַכַּת ה'

שְׁלוֹם עֲנָוָה

עֲנָוָה אֲמִתִּית הִיא לֹא לַחֲשֹׁב שְׁאֲנִי כָּלוּם, אֶלָּא לִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב
וְהַגָּדֹל שֶׁיֵּשׁ בַּחֲבֵרִים שְׁלִי! כְּשֶׁאֲנוּ נוֹתְנִים כְּבוֹד לְאַחֵר,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹאֶה זֹאת וּמְבָרֵךְ אוֹתָנוּ!

זמן למחשבה ודיון בכיתה:

1. למה, לדעתכם, קשה לפעמים לוותר על כבוד שמגיע לנו?
2. מתי ותרפתם על משהו כדי לתת אותו לחבר, ואיך הרגשתם אחר כך בלב?

